

[Sundhedsministeren]

vendelsen, men den udgør ikke noget sundhedsproblem.

Der forhandles i øjeblikket om det sidste led i den såkaldte EF-positivliste, nemlig direktivforslaget om de øvrige tilsætningsstoffer, det såkaldte diversedirektiv. Også her arbejdes der for, at reglerne bliver så sundhedsmæssigt acceptable som muligt.

Jeg er naturligvis opmærksom på, at der ikke foreligger en grundig belysning af den såkaldte synergieffekt, som også omtales i beslutningsforslaget, altså effekten, hvor mange tilsætningsstoffer virker sammen. På dette område følger myndighederne nøje den internationale udvikling, og jeg vil også på dette punkt fastholde betydningen af den sikkerhedsmargin, der anvendes ved godkendelsen af stofferne. Netop i relation til synergieffekten er denne sikkerhedsmargin naturligvis særlig vigtig.

Tilsætningsstofferne skal mærkes med en kategoribetegnelse, som angiver, hvilken type stof der er tale om, f.eks. om det er et konserveringsmiddel, et farvestof eller andet. Betegnelsen, som giver forbrugerne en oplysning om tilsætningsstoffets funktion, skal derefter efterfølges enten af en specifik betegnelse eller af et såkaldt E-nummer. Allergikere og mennesker, der er overfølsomme, har således mulighed for at se, hvilket tilsætningsstof der er i den pågældende vare, og dermed mulighed for at undgå det pågældende levnedsmiddel.

For så vidt angår anprisninger vil jeg sige, at det, man kalder ernæringsmæssige anprisninger, kun må finde sted, hvis den pågældende vare forsynes med en såkaldt varedeklaration, som ikke alene angiver mængden af det anpriste næringsstof, men også oplyser om indholdet af andre væsentlige næringsstoffer i varen. Reglerne trådte i kraft den 1. oktober i år, og Levnedsmiddelstyrelsen har i september udsendt en vejledning, som er rettet mod såvel producenter som kontrolmyndigheder.

Europa-Kommissionen har i efteråret taget initiativ til etablering af en fælles lovgivning om ernæringsmæssige anprisninger, og regeringen vil aktivt arbejde for, at der bliver fastsat EU-regler på området. Det gælder både af hensyn til forbrugerne og af hensyn til producenterne. Hvis der mod forventning ikke fra Kommissionen fremkommer et egentligt forslag om brug af anprisninger inden for en over-

skuelig tid, er jeg villig til og vil være indstillet på at anmode Sundhedsstyrelsen om at udarbejde nationale retningslinjer. Jeg er helt klart enig med forslagsstillerne i, at der mangler regulering på dette område.

Med hensyn til den anden type anprisninger, sundhedsanprisninger, er levnedsmiddeleven jo indrettet sådan, at sundhedsanprisninger ikke er tilladt på madvarer. Den lokale levnedsmiddelkontrol påser, at forbudet overholdes, og Sundhedsstyrelsen har i juni i år udsendt en vejledning om sundhedsanprisninger for at sikre en ensartet fortolkning af reglerne ude i de enkelte levnedsmiddelkontrolenheder. Særlig på dette område må vi lægge vægt på, at der er en ensartet og effektiv kontrol.

Endelig om spørgsmålet kvalitet vil jeg sige, at dette at skulle beskrive en madvares kvalitet er en vanskelig opgave. Det er klart, at jeg som sundhedsminister mener, at god kvalitet kan være, at maden er ernæringsrigtig, og det vil jo sige, at den skal være mager og fiberrig og uden for meget sukker eller salt; men for mange mennesker spiller den kulinariske kvalitet eller økologiske produktionsmetoder jo også en stor rolle.

Både på europæisk og på nationalt plan har man gennem en årrække arbejdet med at fastsætte varestandarder for de enkelte levnedsmidler for at sikre et vist kvalitetsniveau og lige konkurrencevilkår. Det må dog nok konstateres, at dette arbejde ikke har virket efter hensigten. Netop disse standarder har gjort det vanskeligt for industrien at foretage produktudvikling. Der er så til gengæld kommet frivillige brancheordninger, og dem ser jeg gerne at vi får udbygget.

Må jeg afslutningsvis sige, at der klart er elementer i forslaget her, som vi kan være meget positive over for. Der er på alle områder fastlagt regler, og der er iværksat initiativer, som skal bidrage til at sikre forbrugerne et højt informationsniveau. Derfor er det regeringens opfattelse, at der faktisk ikke i øjeblikket er behov for at ændre den danske lovgivning for så vidt angår mærkning af levnedsmidler. Vi mener, at der i den eksisterende lovgivning er tilstrækkelig hjemmel til en løbende udvikling, ajourføring og forbedring af reguleringen på dette vigtige område.

Derfor kan regeringen nok ikke medvirke til en ændring af lovgivningen på nuværende